Aanvullingen en correcties verslag hoorzitting Commissie Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Maastricht, 27 maart 2018

Correcties:

1. Ik heb aangegeven dat volgens uw klachtenprocedure het hoorgesprek standaard gezamenlijk dient te worden gedaan. Het vermeende verbaal geweld door de heer Zander waarop mevrouw De Ruiter zich beroept is niet onderbouwd. De commissie heeft haar besluit tot een separaat hoorgesprek genomen zonder wederhoor en slechts op basis van de mening en beschuldiging van mw. De Ruiter, waardoor een onderbouwing ontbreekt;
2. De heer Zander en ik hebben aangegeven dat we het niet eens zijn met niet-ontvankelijk verklaren van een deel van de klacht voorafgaand aan het hoorgesprek. De commissie is voorafgaand aan de hoorgesprekken onvolledig geïnformeerd en kan vanuit het perspectief van de heer Zander en mij dit besluit, met het oog op het zwaarwegende maatschappelijke belang, de complexiteit alsmede zorgvuldigheid en integriteit niet nemen. Ik heb in het gesprek verwezen naar de overtreding van NIP-(beroeps)code: artikel 47, 97 (zorgvuldigheid in verkrijgen en verwerven gegevens en geen geschikte methode), 48 en 58 (respect eigenheid en diversiteit, psychologen mogen eigen visie niet bevorderen). Mw. De Ruiters visie is bepaald door haar verdienmodel waardoor art. 10, 11, 13 van NIP-code wordt overtreden. Tevens heb ik aangegeven dat een eenzijdige en onjuiste belichting om een ander beeld te schetsen intellectuele valsheid in geschrifte betekent. Dat is een ernstig vergrijp en is strafbaar volgens het strafrecht.
3. De heer Zander bedoelde te zeggen dat De Ruiter het aantal valse beschuldigingen van huiselijke geweld bij conflictscheidingen lager wil stellen dan uit ander onderzoek blijkt.
4. Ik heb aangegeven dat mw. De Ruiter zich bedient van machtsmisbruik en 'coercive control' middels haar beschuldigingen van verbaal geweld ten opzichte van haar, terwijl ik op een onderbouwde manier heb getracht de klacht te verwoorden. Dat mijn boodschap niet wenselijk is begrijp ik maar dat mag niet de reden van haar gedrag zijn. Ze creëert zowel in haar onderzoeksrapport als in deze klacht zelf een mythe! Mw. De Ruiter doet zich voor als slachtoffer maar gebruikt zelf geweld om het proces gesloten te houden en haar positie te handhaven.
5. De handelswijze van mw. De Ruiter is typerend door één dag voor de hoorgesprekken een waterval aan informatie te sturen waardoor, zoals in de email aan de secretaris aangegeven, onvoldoende voorbereiding mogelijk is. Eigenlijk zouden haar stukken niet-ontvankelijk moeten worden verklaard.
6. Pagina 2, alinea 4: met betrekking tot mw. De Ruiters tunnelvisie en selectief gebruik van referenties heb ik ook aangegeven dat ze feiten omdraait. Hierbij heb ik verwezen naar onderzoek van het LEPZ dat aangeeft dat vijfennegentig procent van aangiften niet op waarheid berusten, terwijl mw. De Ruiter in haar onderzoek beweert dat slechts negen procent niet waar is. Ik heb ook aangegeven dat mw. De Ruiter de aandacht en waarde alleen geeft aan informatie die haar eigen ideeën en hypotheses bevestigt, wat 'confirmation bias' / tunnelvisie wordt genoemd. In de berisping die ze eerder heeft gekregen heeft ze dit ook gedaan gezien de onderbouwing van de berisping, zoals hieronder weergegeven.

   Citaat uit ECLI:NL:TGZCTG:2015:173 van Centraal Tuchtcollege voor gezondheidszorg: "De benadering van het onderhavige casus door de psycholoog lijkt te zijn gekleurd door vooronderstellingen en getuigt van datgene dat zij zegt te bestrijden: confirmation bias. Het heeft

er de schijn van dat zij de lezing van F., zoals die wordt ondersteund door het logboek dat zij heeft bijgehouden, op voorhand voor waar heeft aangenomen, uitgaande van de door de psycholoog in dit geschil bij voortduring benadrukte, grote statistische kans dat in vechtscheidingen sprake is van geweld of seksueel misbruik."

Dezelfde handelswijze is geconstateerd in ECLI:NL:TGZRAMS:2014:27

Aanvullingen:

1. Mw. De Ruiter gaat selectief te werk in het gebruik van referenties. En dat heeft ze volgens de heer Zander ook gedaan in haar verweerschrift door te proberen onze referenties selectief onderuit te halen
2. Pagina 2, alinea 3: mw. De Ruiter had haar vooringenomenheid zoals kenbaar uit haar historie van berispingen aan de lezer moeten voorleggen en moeten laten zien wat voor maatregelen ze heeft genomen.
3. Pagina 2, alinea 4: de heer Zander geeft aan dat mw. De Ruiter het onderzoek van dr. Kruk selectief onderuit haalt. Het bleek dat ze één van de referenties van dr. Kruk niet kan vinden, dan het abstract van een heel ander onderzoek pakt op basis waarvan ze concludeert dat omdat een uitspraak over valse beschuldigingen niet in het abstract staat beweringen van Kruk niet zouden deugen. Nadien bleek ook nog dat mw. De Ruiter ervan is uitgegaan dat de referentie van dr. Kruk zijn conclusies ondersteunt maar dat is niet zo. Het lijkt erop dat mw. De Ruiter haar werkwijze ten onrechte op dr. Kruk projecteert. Dhr Kruk is zeer duidelijk in staat om ook meningen van andersdenkenden te repliceren.
4. Pagina 2, alinea 4: ik heb in het gesprek aangegeven dat mw. De Ruiter naar dr. Richard Gardner verwijst maar dat ze tegenstrijdig zijn. Het gaat m.n. om vervreemding ten opzichte van ouderverstoting. Ik heb aangegeven dat wetenschappelijk vastgesteld is dat de kindresponsen bij seksuele-, fysieke mishandeling en verwaarlozing wezenlijk anders zijn dan ouderverstoting. In het deskundigenpanel in maart 2017 heb ik haar daar al op gewezen.
5. Pagina 2 alinea 4: dhr. Zander en ik hebben referenties aan meta-onderzoeken toegezegd die de conclusies van mw. De Ruiter ontkrachten, vooral over huiselijk geweld (dus niet zozeer over ouderverstoting, maar we zullen kijken). Ik heb het onderzoek van dr. Kruk genoemd waarin wordt verwezen naar diverse meta-analyses. Dit wordt in de schriftelijke reactie op het verweerschrift nader toegelicht.
6. Pagina 3, alinea 2: als aanvullend voorbeeld van machtsmisbruik zoals gepleegd door mr. Schrijnemaekers in opdracht van de decaan, mw. prof. dr. Jansen, waarbij werd gedreigd met aan aanklacht wegens laster en smaad, zonder dat dit werd onderbouwd, zonder dat concreet werd aangegeven welke stellingen dan onder laster of smaad zouden vallen. Uit de email blijkt dat er geen sprake is van een waarschuwing of oproep om voorzichtig te zijn met stellingen en publicaties zoals door de heer Kusters t aangegeven in het hoorgesprek. Het is niet duidelijk hoe uit onderstaande mail moet worden opgemaakt dat het slechts een waarschuwing betreft.

   "Ik vraag uw aandacht nog voor het volgende. In uw klachtschrijven gebruikt u bepaalde kwalificerende bewoordingen in de richting van prof. De Ruiter die in samenhang met de door u aangekondigde openbaarmaking de vertrouwelijke behandeling mogelijk in de weg staan. Daarenboven zijn deze bewoordingen ook smadelijk en lasterlijk en derhalve onrechtmatig. We dringen er met klem op aan dat u zich in het openbaar van hiervan onthoudt en waar u al met uw

klachtschrijven de openbaarheid heeft gezocht o.a. https://joepzander.files.wordpress.com/2017/07/brief-aan-mevrouw-de-ruiter_zonderondertekening-1.pdf dit per direct ongedaan te maken."

7. Pagina 3, alinea 4: ik heb gezegd dat volgens dr. Gardner oudervervreemding de legitieme vorm is omdat dit door fysieke- of seksuele mishandeling of verwaarlozing wordt veroorzaakt. Mw. De Ruiter blijkt oudervervreemding te willen benadrukken, mede dankzij haar visie dat huiselijk geweld door vaders vaak de oorzaak is van scheidingen en dat valse aangiften van huiselijk geweld slechts in negen procent voorkomt, terwijl nationaal en internationaal wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat dit in scheidingscontext vijfennegentig procent van de gevallen is. Ouderverstoting is gedefinieerd als het syndroom waarin kinderen worden gebracht door de programmerende, verstotende ouder, waarbij het kind zonder reden een ouder stelselmatig afwijst.
8. Pagina 3, alinea 4: Op aangeven van de voorzitter bevestigt dhr. Zander dat de klacht inderdaad ook gezien kan worden als een klacht is tegen de peerreview omdat het onderzoek van mw. De Ruiter een te lage response kent en dit niet goed is geanalyseerd.
9. Pagina 3, alinea 5: ouderverstoting valt onder post-traumatische stress stoornissen en 'reactive attachment disorder'. Mw. De Ruiter ontkent opname in DSM-5!
10. Pagina 3, alinea 8: ik was verrast omdat mw. De Ruiter slechts in het algemeen betrokkenheid bij onderzoek heeft genoemd. Bij nader inzien heb ik vanwege het gebrek aan haar integriteit die door meerdere deelnemers van het panel werd ervaren geen gebruik gemaakt van haar visitekaartje.
11. Pagina 3, alinea 10: dhr. Zander heeft een eerste poging gedaan om de reactie via het betreffende tijdschrift gepubliceerd te krijgen. Tot zover heeft hij geen reactie ontvangen.
12. Zander merkt op dat de het platform 'Scheiden zonder schade' heeft voorgesteld ouderverstoting in het strafrecht op te nemen. het is dus niet zo gek om zoals Ivo Vrijkotte doet strafrechtelijke termen te gebruiken waar dit soort wandaden door de Ruiter klaarblijkelijk worden gefaciliteerd.
13. Pagina 4, alinea 1: in het bedrijfsleven is het gebruikelijk om passende maatregelen te nemen als een slechte kwaliteit wordt geleverd. In de gezondheidszorg is dit vaak een probleem terwijl de impact en het belang groot is. Gezinnen worden op basis van de visie en analyses van mw. De Ruiter uit elkaar gerukt en beschadigd. Mw. De Ruiter belicht in haar onderzoek eenzijdig en verdraait feiten waardoor sprake is van 'confirmation bias'. Bewust geeft ze een weergave die past bij haar visie maar die conflicteert met feiten uit ander wetenschappelijk onderzoek. In mijn optiek is dit intellectuele valsheid in geschrifte.